

Training for membership in the kingdom கிராஜ்யத்தில் அங்கத்தினருக்கான பயிற்சி

“காட்டுப் புஷ்பங்கள் எப்படி வளருகிறதென்று கவனித்துப் பாருங்கள்.” மத்தேயு 6:28

மலைப்பிரசங்கத்தில் ஆண்டவர் தமது சீ-ர்களுக்கு குறிப்பிட்ட முக்கியமான பாடங்களை போதிக்கிறார். உலகத்திற்கு அவர் போதிக்கவில்லை. ஆனால் அவரிடம் வந்தவர்களுக்கு, விசே-மாக போதிக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்களுக்கு, அவருடைய சீ-ர்களாக ஆக வேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்களுக்கு போதிக்கிறார். அவர் அவர்களுக்கு குறிப்பிட்டு சொன்னதாவது: அவர்கள் அவருடைய சீ-ர்களாக இருக்க வேண்டும் என்றால், அதிலிருந்து தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் அங்கமாக வேண்டும் என்று நாடுவதே அவர்களது வாழ்க்கையின் முக்கிய நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். அவரே மாபெரும் ராஜாவாக இருப்பார். உலகத்திலிருந்து தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் அவரோடு இணைந்திருப்பார்கள். தெரிந்துகொள்ளாத நிறைவடைந்த பிறகு அந்த ராஜ்யத்தின் கீழ் உலகத்தினர் அனைவரின் ஆசீர்வாதமும் வரும். இது “உன் மூலமாகவும் உன் சந்ததியின் மூலமாகவும் பூமியின் வம்சங்கள் எல்லாம் ஆசீர்வதிக்கப்படும்” என்று ஆபிரகாமுக்கு கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தத்திற்கு இசைவாக இருக்கும்.

ராஜ்ய வகுப்பில் அங்கத்தினராக விரும்புகிறவர்கள் இதை உயர்ந்த நோக்கமாகவும் வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகவும் வைக்கவேண்டும். “முதலாவது தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள்.” அதாவது அந்த ராஜ்யத்தில் ஒரு இடத்தை அடைவதற்கு நீதி அவசியம். இதை விரும்பி நாடுகிறவர்களுக்கு தேவையானது அனைத்தும் கொடுக்கப்படும் என்று வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. உயர்ந்த ரக ஆடைகள், நல்ல வீடுகள், சொகுசு அல்லது சுகம் ஆகியவைகளை தேவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணவில்லை. இவைகளெல்லாம் நமக்கு விசேஷித்த விதமாக உதவிகரமாக இருக்கும் என்று நினைக்கக்கூடாது.

ராஜ்யத்தில் அங்கத்தினராவதற்கு குறிப்பிட்ட பயிற்சி அவசியமாக இருக்கிறது. ஒரு இடத்தில் மாபெரும் தோட்டக்காரராகவும், இன்னொரு இடத்தில் கண்காணியாகவும் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிற தேவன் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரையும் மேற்பார்வையிடுகிறார். சகலமும் அவர்களது நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு சோதனைகள், துன்பங்கள் மற்றும் கஷ்டங்களில் அனுபவம் தேவைப்பட்டால், இந்த அனுபவங்களை அவர்கள் பெறும்படி பார்த்துக்கொள்ளுகிறார். அவர்கள் பெருமையுடையவர்களாக இருந்தால், அவர்கள் அடக்கத்தை பெறுவதற்கு அனுபவங்களை பெறுவார்கள். அவர்கள் மூர்க்கமானவர்களாக இருந்தால், அவர்களை கண்ணியமுடையவர்களாக மாற்றுவதற்கான அனுபவங்களை பெறுவார்கள். இந்த அனுபவங்களையெல்லாம் பெறவேண்டியது அவர்களுக்கு அவசியமாயிருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் அவர்கள் கற்றுக் கொள்ளவில்லையென்றால் அவர்கள் எதற்கு சுதந்தரராக ஆகியிருக்கிறார்களோ, அதை அவர்களால் அடையவே முடியாது.

வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அனுபவத்திலும் பாடங்கள்

என்னத்தை உண்போம், என்னத்தை குடிப்போம், என்னத்தை உடுப்போம் என்று தற்கால வாழ்க்கைக்கு உரியவைகளுக்காகவே பெரும்பாலான ஜனங்கள் கவலைப்படுகிறார்கள் என்கிற உண்மையை நமது ஆண்டவர் கவனித்திருக்கிறார். ஏழையான அநேக ஜனங்கள் ஆடையில்லாமலும் அடுத்த வேளை உணவு எப்பொழுது கிடைக்கும் என்பதை அறியாமலும் இருந்ததை நமது ஆண்டவர் பார்த்திருக்கிறார். இப்படிப்பட்டவர்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருந்தால், அவர்கள் விசுவாசத்தை அப்பியாசப்படுத்துவார்கள். இந்த துன்பங்களில் இருக்கும்படி பிதாவானவர் தமது பிள்ளைகளை அனுமதித்தால் அவர்கள் கற்றுக்கொள்வதற்கான நல்ல பாடங்கள் இருப்பதை கண்டார். அந்த பாடங்களை அவர்கள் கற்றுக்கொள்ள நாடினவர்களாக இருந்தார்கள். அந்த நிலைமையைக் குறித்து எரிச்சல் அடையாதவர்களாக இருந்தார்கள்.

இதற்கு அவர்களது சீ-ர்கள், அலட்சியம் உள்ளவர்களாகவும் தங்களது தோற்றத்தைக் குறித்தோ, என்ன சாப்பிடுவோம் என்பதைக் குறித்தோ அக்கறை இல்லாதவர்களாக இருந்தார்கள் என்று பொருளல்ல. செய்ய வேண்டிய வழி இது அல்ல, ஆனால் இயற்கையின் அழகு, ஆடை முதலானவைகளை உணரும் போது, அவர்கள் பரலோக பிதாவின் மேல் விசுவாசம் உள்ளவர்களாவும், சொகுசான வாழ்க்கை அவர்களுக்கு உயர்வானது அல்ல என்பதையும் உணருகிறவர்களாகவும் இருந்தார்கள். சரியானபடி அப்பியாசப்படுத்துகிறவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக்கேதுவாக நடக்கும் என்பதை அறிந்து, திருப்தி அடைந்தவர்களாக இருக்க வேண்டியிருந்தது.

உணவுக்காகவும் ஆடைக்காகவும் ஆழ்ந்த சிந்தனை கொள்ளும் இந்த காரியம் ஏழைகளோடு நிற்கவில்லை. நடுத்தர வகுப்பார் தங்களது செல்வத்தை பெருக்கி, இந்த நேரத்தில் எதை உடுத்துவேன், அந்த நேரத்தில் எதை உடுத்துவேன் முதலானவைகளை கூறிக்கொண்டு, உண்ணுதல், குடித்தல் மற்றும் அணிதல் போன்ற இந்த வாழ்க்கைக்குரியவைகளுக்காக அக்கறை கொள்வதில் முழுகிவிடுகிறார்கள். உண்ணுதல், குடித்தல் மற்றும் அணிதல் போன்றவைகள் ஏழை மற்றும் பணக்காரர்களின் எண்ணத்தை முழுகடிக்கும் பிரயாசங்களாக இருக்கின்றன.

காத்தருடைய பிள்ளைகள் தாங்கள் பெற்றிருக்கிறவைகளோடு திருப்தியுடைய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தேட வேண்டியவைகள் நேர்மை மற்றும் கண்ணியம் ஆகும். ஆனால் நேர்மையும் கண்ணியமும் கட்டுக்கடங்காததல்ல. காத்தரின் பிள்ளைகள் சுய சந்தோ-த்துக்காக பணத்தை செலவு பண்ணக்கூடாது. அவர்களைச் சுற்றிலுமுள்ள மற்ற தேவனுடைய பிள்ளைகளை பார்ப்பதினால், பெரும்பாலான ஆசீர்வாதங்களை அவர்களே எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அவர்களது பணத்தை சிக்கனமாக செலவு பண்ண வேண்டும். உக்கிராணத்துவத்தின் ஒரு பகுதியாக அவர்களது பணத்தை செலவு பண்ண வேண்டும். அவர்கள் அதற்கு கணக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்பதை அறிய வேண்டும்.

நாம் முதன் முதலில் ராஜ்யத்துக்குரியவைகளில் அக்கறை செலுத்த வேண்டும். ராஜ்ய உழியத்திற்கு பணம் தேவைப்படும் போது, காத்தரின் அர்ப்பணம் பண்ணப்பட்ட பணத்தை சுய சந்தோ-த்துக்காக செலவு செய்தால் குற்றவாளியாக உணர்வோம். இது தான், காத்தர் ராஜ்யத்தின் அனுசூலத்தை பாதி ஏழ்மையில் விட்டிருப்பதற்கு மறைமுகமான காரணமாக இருக்கிறது. அந்த ராஜ்யத்தின் அனுசூலத்திற்காகவும் இப்படி செய்கிறார். நமது தேவன் மிகவும் செல்வந்தர். பொன் மற்றும் வெள்ளி அனைத்தும் அவருடையது. மலைகளில் இருக்கும் ஆடு மாடுகள் அனைத்தும் அவருடையது. ராஜ்ய வகுப்பாரின் அனுசூலத்திற்கு அவற்றை அனுப்பி அபரிமிதமான பணத்தை கொடுப்பார். சிக்கனத்தை கடைபிடிக்கவும், தற்கால ஆசீர்வாதங்களை மறுக்கும் சந்தர்ப்பத்தை கொடுக்கவும் ராஜ்ய அனுசூலத்திற்காகவும் அவைகள் அப்படியே விடப்பட்டிருக்கின்றன.

காட்டு புஷ்பத்தின் மூலமாக கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள்

இதில் காட்டு புஷ்பத்தின் மூலம் கருத்தை விளக்கும் விதமாக நமது தலைப்பு வசனம் உள்ளே வருகிறது. அந்த புஷ்பங்கள் வளர தேவையான சத்துக்கள் மண்ணிலிருந்தே கிடைக்கிறது. நமது கர்த்தர், தோட்டக்கலை நிபுணரும், வெப்ப (தாவர) வீடும் தேவைப்படுகின்ற தாவரத்தை எடுக்காதபடி, காட்டுப் புஷ்பத்தை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அந்த புஷ்பம் இந்த நிலைமைகளின் கீழ் வளர்கிறது. ஏனெனில் அதன் மாபெரும் பாதுகாவலர் அதன் அணுகுலத்திற்காக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்.

இது உபயோகமற்ற தாவரத்தை அர்த்தப்படுத்தவில்லை. ஏனெனில் அது உபயோகமற்றதாக இருந்தால், அது இறந்துவிடும். கீழங்கு சத்துக்களை அதன் தண்டுக்கு தொடர்ந்து அனுப்பி கொண்டேயிருக்கிறது. அது எந்த விதத்திலும் உபயோக மற்றதல்ல. இதை அந்த தாவரம் கவலைப்படுகிறதனால் செய்கிறதா? இல்லை. அதற்கு வரும் சந்தர்ப்பங்களை பயன்படுத்த மட்டும் செய்கிறது. இதன் இயற்கையான சட்டங்களின் வேலைகளை மட்டுமே அப்பியசப்படுத்துகிறது.

காட்டு புஷ்பத்திற்கு தேவையானவகளை அதன் சொந்த மண்ணிலேயே தேவன் வைத்திருக்கிறார். அதன் அழகில் அது வளரும்போது, “சாலொமோன் முதலாய் தன் சர்வ மகிமையிலும் அவைகளில் ஒன்றைப் போல உடுத்தியிருந்ததில்லை.” தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கும் அதைப் போலவே இருக்கும். பிதாவானவர் நம்மை அவரது பிள்ளைகளாக ஜெனிப்பித்து, தற்கால நிலைமையின் கீழ் நம்மை வைத்திருக்கும் பொழுது, அப்படி நம்மை வைத்த அவர் நமக்கு தேவையான ஏற்பாடுகளை செய்கிறார் என்று நிச்சயிக்கிறோம்; அவர் ஞான மற்றவர் அல்ல என்றும், நம்மை சாதகமற்ற நிலைமையில் வைக்க மாட்டார் என்றும் நிச்சயிக்கிறோம். அவைகள் அனைத்தும் தெய்வீக ஏற்பாடுகள்.

இந்த நிலைமைகளிலிருந்து நாமே விலகிக் கொண்டால், ஓரளவுக்கு நாமே பொறுப்பாகிறோம். நமது சொந்த சித்தத்தை அப்பியாசப்படுத்தாமல், இவரது தெய்வீக கிருபையில் இருக்கும் வரை, சகலமும் நமது நன்மைக்கேதுவாய் நடக்கும்படி எல்லாவற்றையும் அவர் ஒதுக்கி தள்ளுவார் என்று நிச்சயத்திருக்கலாம். பிறகு, பரிசுத்த ஆவியின் சகல கிருபைகளினாலும் நம்மை அலங்கரித்துக் கொள்ள நாம் நாடினால், நாம் உடனே பற்றிக்கொள்ள கூடிய சந்தர்ப்பங்களை நாம் பயன்படுத்திக் கொண்டால், நமது அபிவிருத்திக்கான உபாயங்களை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவோம்.

காட்டு புஷ்பம், தனது ஊட்டச் சத்திற்காக தனது சக்திக்கு உட்பட்ட எதையும் செய்ய அதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அதை போல, நம்மில் நற்கிரியைகளைத் தொடங்கினவர் அதை இயேசு கிறிஸ்துவின் நாள் பரியந்தம் முடிய நடத்தி வருவாரென்று அறிந்து, நமது ஆவிக்குரிய ஊட்டச் சத்திற்காகவும், நமது குணலட்சணங்களை அழகுபடுத்துவதற்காகவும், நமது சக்திக்குட்பட்ட அனைத்தையும் பயன்படுத்துவது நமது உரிமையும் கடமையுமாக இருக்கிறது.

தெய்வீக குணலட்சணத்தை ஆழ்ந்து சீந்திப்பது உதவிகரமானது

இப்படிப்பட்ட சாதாரண காரியங்களை எப்படி ஆராய்ந்து கவனிப்பது என்பதில் நமது கர்த்தர் நமது கவனத்தை ஈர்க்கிறார். வாழ்க்கையின் அனைத்து காரியங்களோடு தொடர்புள்ள பாடங்களை கற்றுக்கொள்வது உதவிகரமானது. சிருஷ்டிகரின் மேல் உள்ள விசுவாசத்தின் சரியான கோணத்திலிருந்து ஆராய்ச்சி செய்ய அணுக வேண்டும். உன்னதமானவரின் உருவகமாகவும், பிரதிநிதியாகவும் அவர் இருப்பதாக உணர்ந்து, மிகவும் உயர்ந்த குணங்களாகிய நீதியில் பரிபூரணம், ஞானத்தில் பரிபூரணம், வல்லமையில் பரிபூரணம், அன்பில் பரிபூரணம் ஆகியவைகளை மனித மனதில் எண்ணங்கொள்ள வேண்டும்.

இப்படியாக கருதுகிற இருதயம், முன்னேற்றம் அடைகிறது, கிருபையிலும், அறிவிலும் அன்பிலும் வளருகிறது. சிறு காரியங்களை கவனிக்க தவறுகிற இருதயம் தேவனைப் பற்றிய சரியான எண்ணங்கொள்ளாதல் அவருடைய திட்டங்கள் பற்றி சரியாக உணர்ந்து கொள்ளாதல், அவரது குணலட்சணங்களை சரியானபடி உணர்ந்து கொள்ளாதல் ஆகியவற்றிலிருந்து தவறுகிறது.